

prima instanță: Al. Gafton
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița. L. Popova

nr. 3ra-1070/16

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișica-Doneva
Galina Stratulat
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarate de Teodor Maleca, reprezentat de avocatul Mihail Balaban

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată a lui Teodor Maleca împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Teodor Maleca și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 noiembrie 2015

constată:

La 04 septembrie 2015 Teodor Maleca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 576 ef. din 05 august 2015 emis de Inspectoratul General al Poliției din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova s-a dispus inter alia: pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și k), 28 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 431 alin 3) Cod contravențional, manifestată prin neasigurarea și păstrarea integrității corpurilor delict și anume, eliberarea calculatorului în calitate de corp delict cet. Plăcintă Alexandra, în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului (pentru comiterea unei încălcări grave),

ofițerul de investigații al Biroului crime grave ai Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Ciocana al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, maior de poliție Maleca Teodor Tudor, se sancționează disciplinar cu concediere din Poliție, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant pentru echipament.

Cu ordinul nr. 576 ef. din 05 august 2015 emis de Inspectoratul General al Poliției nu este de acord, îl consideră ilegal, deoarece dânsul nu a comis faptele incriminate, iar în lipsa unei sentințe de condamnare penale sau decizii contravenționale irevocabile, pârâtul neîntemeiat a depus concedierea sa, fapt prin care i s-au lezat drepturile sale de salariat, precum și prezumția de nevinovăție.

Acțiunile sau inacțiunile sale nu dau dovadă de lipsă totală de respect față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu precum se afirmă în ordinul contestat.

Concluziile expuse de Inspectoratul General al Poliției în actul contestat vin în contradicție cu circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei.

În motivarea ordinului nr. 576 ef. se incriminează precum că Teodor Maleca ar fi încălcat prevederile art. 26 alin. (1) lit. b) și k), art. 28 alin. (1), lit. g) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 17 lit. d) din Legea nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, manifestată prin neinformarea șefului ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție cu care a luat cunoștință, nedenunțarea actelor de corupție, inacțiuni care au compromis, prin activitatea sa prestigiul funcției și al autorității din care face parte.

Astfel, prin incriminarea faptului că dânsul nu a informat despre actele de corupție de care a luat cunoștință, se încalcă principiul prezumției de nevinovăție, or prin incriminarea neinformării despre actele de corupție de fapt se face concluzia că reclamantul este coparticipant la actele de corupție ce constituie obiectul cauzei penale nr. 2015978104, care încă se află în faza de urmărire penală.

Mai mult ca atât, în ordinul contestat nu este reflectată nicio probă referitor la faptul că el ar fi cunoscut despre pretinsa înțelegere a lui Cheptănar A. cu administratorul SRL „Molinar Grup” A. Plăcintă, or dânsul nici nu era în cunoștință de cauză cu materialul contravențional gestionat de Cheptănar A., el având numai calitatea de participant la percheziția din 09 iulie 2015 pentru a asigura buna desfășurare a actului procesual și asigurarea securității și ordinii în timpul percheziției.

Subsidiar, în ordinul de concediere se indică precum că reclamantul ar fi încălcat prevederile art. 431 alin (3) Cod contravențional, manifestată prin neasigurarea și păstrarea integrității corpurilor delictive și anume, eliberarea calculatorului în calitate de corp delict cet. Plăcintă Alexandra.

Menționează că corpul delict nici nu a fost restituit Alexandrei Plăcintă. Or, precum rezultă din materialele cauzei, Teodor Maleca nu avea materialul 6856 în

gestiune, fiind un simplu participant al actului de percheziție, dar nu gestionarul materialului nr. 6856 și/sau ordonatorul percheziției.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (3) Cod contravențional, până la soluționarea cauzei contravenționale, agentul constator asigură păstrarea corpurilor delict potrivit prevederilor art. 159-161 CPP, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 385 al. (1) Cod contravențional, agentul constator este reprezentantul autorității publice care soluționează în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod.

Raportând normele citate la circumstanțele speței, reclamantul concluzionează că el nu avea calitatea de agent constator în cadrul materialului nr. 6856 înregistrat în R-2, or însăși pârâtul a constatat că materialul nr. 6856 nu se afla în gestiunea reclamantului, deci nu-i poate fi incriminat faptul returnării unui calculator administratorului SRL "Molinart Grup".

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art. 158 alin. (2) CPP, obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar, or în momentul returnării calculatorului care se pretinde că avea calitatea de corp delict, de fapt nu a fost emis nici un act procesual în vederea stabilirii statutului de corp delict al obiectului(calculatorului) returnat, deci concluzia pârâtului referitor la faptul că reclamantul ar fi returnat corpul delict cet. Plăcintă A. este una incorectă.

Mai indică reclamantul că Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM eronat a menționat că fiind chestionat, Teodor Maleca ar fi recunoscut abaterile disciplinare comise, or dânsul nu neagă faptul că în seara zilei de 09 iulie 2015 a avut o întrevedere cu Alexandra Plăcintă - administratorul SRL „Molinart Grup”, însă această întâlnire nu a fost una particulară, precum pretinde pârâtul, dar a fost condiționată de faptul că după analiza mai minuțioasă a procesului-verbal de percheziție din 09 iulie 2015, s-a constatat că Alexandra Plăcintă – administratorul SRL "Molinart Grup", deși verbal a indicat că nu are nevoie de asistența avocatului în cadrul percheziției, a omis să indice în scris acest fapt în procesul verbal de percheziție, astfel pentru înlăturarea acestei omisiuni în seara zilei de 09 iulie 2015 a avut loc întâlnirea cu ultima, care a și semnat pe procesul verbal.

Ca consecință, conform prevederilor art. 90, 329, 330 Codul muncii, consideră că angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul, pe care acesta nu l-a primit, în rezultatul eliberării ilegale din funcție.

Prin prisma art. 85 alin. (1) lit. a), art. 90, art. 329, art. 330 Codul muncii, reclamantul indică că faptele incriminate reclamantului nu constituie încălcări grave, iar la baza emiterii ordinului de concediere sunt plasate numai presupuneri subiective neargumentate și nedemonstrate prin probe pertinente speței.

Își motivează pretențiile în baza art. 166 Cod de procedură civilă, art. 385, art. 431 alin. (3) Cod contravențional, art. 158 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 89, 90, 329, 330 Codul muncii.

Solicită anularea ordinului nr. 576 ef. din 05 mai 2015 emis de Inspectoratul General al Poliției privind sancționarea disciplinară prin concediere cu restabilirea lui în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 noiembrie 2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Teodor Maleca împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către Maleca Teodor și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 noiembrie 2015.

La 28 mai 2016, prin intermediul oficiului poștal, Teodor Maleca, reprezentat de avocatul Mihail Balaban a depus recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să se dispună admiterea integrală a acțiunii înaintate de Teodor Maleca.

În motivarea cererii de recurs a indicat că hotărârea primei instanțe și decizia Curții de Apel Chișinău sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, rezultate din aprecierea arbitrară a probelor din dosar, neelucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și lipsa probelor suficiente pentru respingerea acțiunii, ceea ce indică că pricina a fost judecată superficial de către prima instanță.

Luând în considerație jurisprudența Curții europene a drepturilor omului, prevederile Codului de procedură civilă, instanțele judecătorești naționale sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Astfel, în decizia recurată instanța concluzionează eronat precum că reclamantul a admis nerespectarea cerințelor obligatorii pentru polițiști, iar pentru aceasta a fost sancționat disciplinar, fără a indica careva circumstanțe concrete și a administra probe în acest sens.

De asemenea, a menționat că instanța de judecată a concluzionat că Teodor Maleca a fost sancționat corect prin concediere întrucât nu a informat superiorii cât și alte organe competente cu privire la actele de corupție, or prin acest fapt i-a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției, în cazul în care Teodor Maleca a fost doar participant la percheziția efectuată neavând în gestiune materialul contravențional.

Subsecvent, menționează că instanța eronat a constatat că, reclamantul ar fi încălcat prevederile art. 341 alin. (3) al Codului contravențional, manifestată prin neasigurarea și păstrarea integrității corpurilor delictive și anume eliberarea

calculatorului în calitate de corp delict cet. Plăcintă Alexandra, or precum rezultă din materialele cauzei dânsul nu avea în gestiune materialul 6856.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (3) Cod contravențional, până la soluționarea cauzei contravenționale, agentul constatator asigură păstrarea corpurilor delictate potrivit prevederilor art. 159-161 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravențional.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art. 158 alin. (2) Cod de procedură penală, obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar, de fapt nu a fost emis niciun act procesual în vederea stabilirii statutului de corp delict al obiectului returnat, deci concluzia pârâtului referitor la faptul că reclamantul ar fi returnat corpul delict cet. Plăcintă Alexandra este una incorectă.

Reclamantul indică și faptul că referitor la returnarea unui calculator ridicat în urma percheziției în urma întâlnirii din seara zilei de 09 iulie 2015, dânsul nu are nicio atribuție întrucât nu este el gestionarul materialului nr. 6859 și nu putea el decide asupra returnării sau nereturnării obiectului, fiind în rest un simplu asistent la cele produse.

Suplimentar invocă că ordinul de concediere a fost semnat de către șeful Inspectoratului de Patrulare Marin Maxian, adică de o persoană neîmputernicită, or dreptul de a semna ordinul de concediere îl are doar angajatorul în persoana șefului Inspectoratului General de Poliție.

În concluzie a menționat că faptele incriminate recurentului nu constituie încălcări grave, iar la baza emiterii ordinului de concediere sunt plasate numai presupuneri subiective neargumentate și nedemonstrate prin probe pertinente speței.

De asemenea, a reiterat că dânsul este învinuit pe nedrept de către pârât de săvârșirea a cărorva acte corupționale sau de altă natură pasibile de a fi sancționate cu cea mai severă sancțiune disciplinară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 101). Totodată, e de menționat că la materialele cauzei nu este anexată nici o probă cu privire la data recepționării deciziei de către părți.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, în termenul legal.

La 28 iunie 2016 Inspectoratul de Poliție al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a depus referință prin care a solicitat de a considera drept inadmisibil recursul declarat de Teodor Maleca, menționând că atât instanța de fond cât și instanța de apel au emis hotărâri legale, apreciind corect circumstanțele cauzei.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Teodor Maleca, reprezentat de avocatul Balaban Mihail, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Teodor Maleca, reprezentat de avocatul Balaban Mihail, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de Teodor Maleca, reprezentat de avocatul Balaban Mihail ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Teodor Maleca, reprezentat de avocatul Mihail Balaban se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu